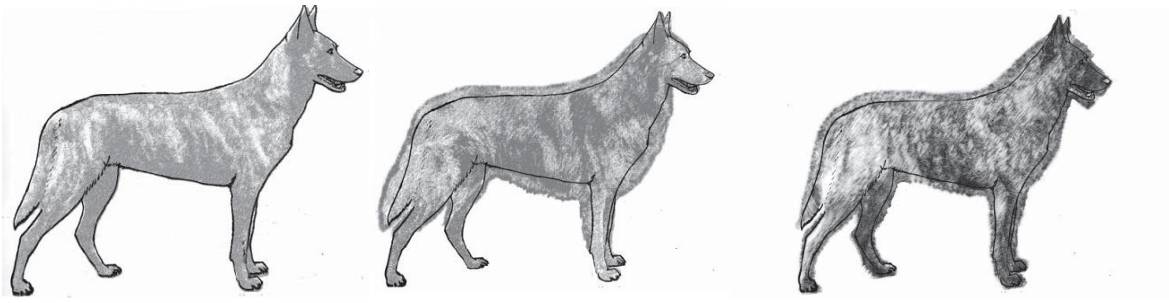
Hollandsk hyrdehund
Oprindelsesland: Holland

Anvendelse: Selskabs- og hyrdehund

Klassifikation: FCI Gruppe 1 Hyrde- og kvæghunde
Sektion 1 Hyrdehunde
Med brugsprøve

Historisk resumé Oprindeligt var den Hollandske hyrdehunds væsentligste funktion at være hyrdehund på landet. Fra gamle tider havde hollænderne opdyrket agerland – der blandt andet – blev vedligeholdt af flokke af får. Hundene skulle holde fårene væk fra afgrøderne, hvilket de gjorde ved at patruljere, hvor markerne stødte op til vejene. De ledsagede også fåreflokkene på vej til græsningsarealerne, markederne og havnene.
På gårdene holdt de hønsene væk fra køkkenhaverne, de samlede køerne, når der skulle malkes, og de trak mælkekærren. De alarmerede også gårdejerne, hvis fremmede nærmede sig gårdspladsen. Omkring år 1900, var fåreflokkene for den største dels vedkommende forsvundet i Holland. De alsidige egenskaber hos den Hollandske hyrdehund gjorde den imidlertid velegnet til hundetræning, som på det tidspunkt var begyndt at blive populært. På denne måde startede disse hunde en ny karriere som politihunde, som eftersøgnings- og sporhunde og som førerhunde for blinde. Den er dog stadig dygtig til at hyrde får. Racens første standard daterer sig til 12. juni 1898.

Helhedsindtryk: En hund af middelstørrelse og middelvægt med godt muskuløs og helt harmonisk bygning. En hund med stor udholdenhed, et livligt temperament og et intelligent udtryk. Afhængigt af pelsen kan racen inddeles i de følgende varianter: kort-, langhåret og ruhåret.

Illustrationen viser ikke nødvendigvis de ideelle eksemplarer af racen.

HOLLANDSK HYRDEHUND

Vigtige proportioner: Kroppens længde (fra skulderpunkt til sædebensknude) overstiger skulderhøjden tilnærmelsesvis som 10:9, som det passer sig for en hund der er skabt til at trave.

Proportionerne af skallens længde i forhold til næsepartiet er som 1:1.

Adfærd/ Temperament: Meget loyal og pålidelig, altid vågen, vagtsom, aktiv, uafhængig, ihærdig, intelligent, indstillet på at være lydig samt begavet med ægte hyrdehunde temperament. Den Hollandske hyrdehund arbejder villigt med sin ejer og den påtager sig selvstændigt enhver opgave, der bliver den tildelt.

Når den hyrder større flokke, må den have evne til at arbejde sammen med adskillige andre hunde.

Hoved: Velproportioneret efter kroppens størrelse. Set oppe fra og fra siden er hovedet kileformet. Dets form er ret langstrakt, uden rynker; tørt med flade kinder og uden fremtrædende kindben. På grund af pelsen forekommer hovedet på den ruhårede variant at være mere firkantet, men dette er en illusion.

- Skalle: Flad
- Stop: Let, men dog klart tilstedeværende
- Næseparti: En smule længere end den flade skalle. Næsepartiets overlinie er lige og forløber parallelt med skallens overlinie.
- Næsen: Sort
- Læber: Stramme og godt pigmenterede
- Kæber, bid: Saksebid, kraftigt, regelmæssigt og komplet

Øjne: Mørke af middel størrelse. Øjnene er mandelformede og noget skråtstillede. Øjnene må ikke være for bredt placerede og må ikke være udstående.

Ører: Middel størrelse. Når hunden er opmærksom, bæres de højt og stående.

Hals: Ikke for kort. Den er tør, dvs. uden løs halshud, og går blødt over i kroppens overlinie.

Krop: Fast, men ikke grov

- Overlinie: Der er en blød, jævn overgang fra halsen til kroppens overlinie, og hoved og hals bæres i en naturlig stilling.
- Ryg: Lige og fast
- Lænd: Fast, hverken lang eller smal
- Kryds: Svagt skrånende, ikke kort
- Underlinie og bug: Svagt optrukken

HOLLANDSK HYRDEHUND

Bryst: Dybt og tilstrækkeligt langt, ikke smalt, ribbenene er let hvælvede.

Forbryst: Ganske godt udviklet

Hale: I ro bæres halen hængende lige nedefter eller i en let kurve, lang nok til at nå ned til haseleddet. Når hunden er i aktion, bæres halen yndefuldt opefter, aldrig oprullet eller skævt til siden.

Lemmer:

Forpart: Forbenene er kraftfulde, af god længde og godt muskuløse**.** Benstammen er solid men ikke for tung. Generelt lige, men med tilstrækkelig spændstig mellemhånd.

Skuldre: De godt tilbagelagte skuldre ligger tæt til brystkassen.

Overarm: Omtrent samme længde som skulderbladet og godt vinklet til underarmen.

Albuer: Godt tilliggende

Forpoter: Ovale. Tæt sluttede og godt hvælvede. Sorte kløer og elastiske, sorte trædepuder

Bagpart: Bagbenene er kraftfulde og muskuløse. Benstammen er solid, men ikke for tung. Ikke overdrevent vinklet

Overlår og Underlår: Af omtrent samme længde

Haser: Stillet lodret under sædebenet

Vildkløer: Ingen. **NB:** Det er ulovligt at fjerne vildkløer i Danmark.

Bagpoter: Ovale. Tæt sluttede og godt hvælvede. Sorte kløer og elastiske, sorte trædepuder.

Bevægelse: Den Hollandske hyrdehund er en traver med frie, smidige og spændstige bevægelser – uden overdrevent fraskub eller lange skridt.

Pels:

Korthåret: Pelsen er overalt på kroppen ganske hård, tætliggende, ikke for kort, med en ulden underpels. Halskrave, bukser og frynser på halen skal være klart synlige.

Langhåret: Overalt på kroppen en lang og lige godt tilpasset pels, der føles grov, uden krøller eller bølger med en ulden underpels. Tydelig krave og bukser. Halen har pels i rigelig mængde. Hoved, ører og poter og bagbenene nedenfor haserne er dækket af et kort, tæt hårlag. Bag på forbenene ses et kraftigt udviklet hårlag, som bliver kortere mod poterne (frynser). Ørerne er uden fryser.

Ruhåret: Tæt, hård pjusket pels med en ulden, tæt underpels på hele kroppen undtagen på hovedet. Pelsen skal være lukket. Over- og underlæberne skal være godt dækket med pels. Bakkenbarter, hageskæg og to veldefinerede, grove pjuskede øjenbryn er tydelige, men ikke overdrevent. Behæng er ikke blødt. Hårlaget på skallen og på kinderne er mindre udviklet. I profil virker det som om hovedet har en mere firkantet fremtræden. Kraftigt udviklede bukser er ønskeligt. Halen er dækket

hele vejen rundt med pels. Den brindlede farve kan være mindre udtalt på grund af den pjuskede pels.

Den ruhårede pels bør håndtrimmes i gennemsnit to gange om året.

Farve: Brindlet: Basisfarverne er gylden eller sølv. Gylden kan variere fra let sandfarvet til kastanjerødt. Brindlet er klart tilstedeværende på kroppen, manken, bukserne og på halen. For meget sort er uønsket. En sort maske foretrækkes.

Store hvide aftegninger på brystet eller på poterne er ikke ønskelige.

Størrelse: Skulderhøjde: Hanner: 57-62 cm
Tæver: 55-60 cm

Fejl: Enhver afvigelse fra de foregående punkter betragtes som en fejl, hvis betydning for bedømmelsen skal stå i nøje forhold til afvigelsens omfang og dens indflydelse på hundens sundhed og velbefindende.

Diskvalificerende fejl:

- Aggressive eller overdrevent sky hunde
- Hunde, som tydeligt viser tegn på fysiske eller psykiske abnormiteter, skal diskvalificeres.
- Mangel på type

Bemærk:

- Hanhunde skal have to normalt udviklede testikler i pungen.
- Kun funktionsdygtige og klinisk sunde hunde med racetypisk præg bør anvendes i avlen.

De seneste ændringer er skrevet med "fed" skrift

Dansk Kennel Klubs bemærkning:

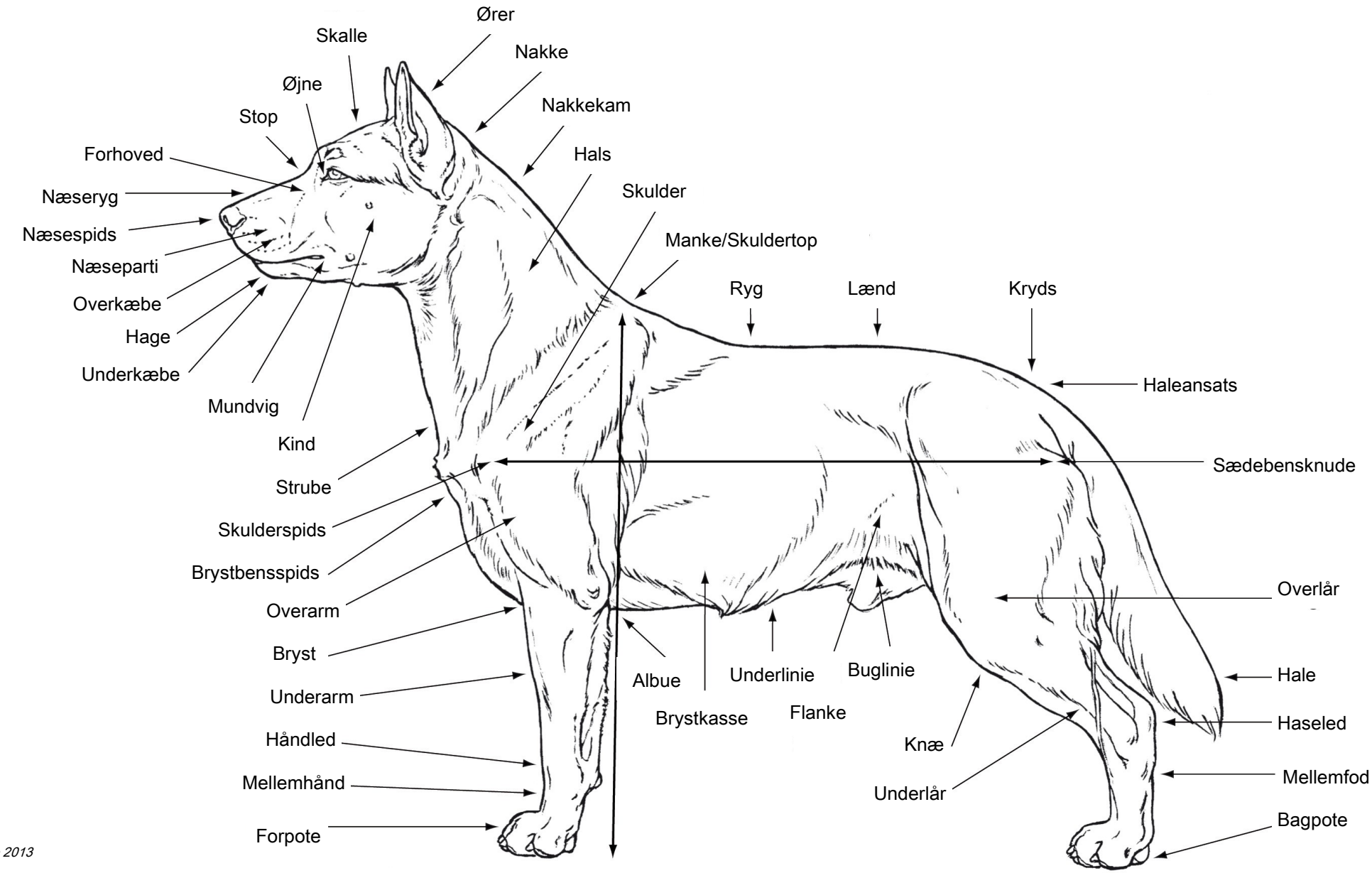
Forhold, der påvirker en hunds sundhed negativt, betragtes som en alvorlig fejl.

Standarden udgivet af FCI 09.01.2020

Oversættelsen godkendt af DKK's Standard Komité APRIL 2021

Denne udgave erstatter standard udsendt af DKK FEBRUAR 2013

Anatomiske træk

Bystrup 2013